

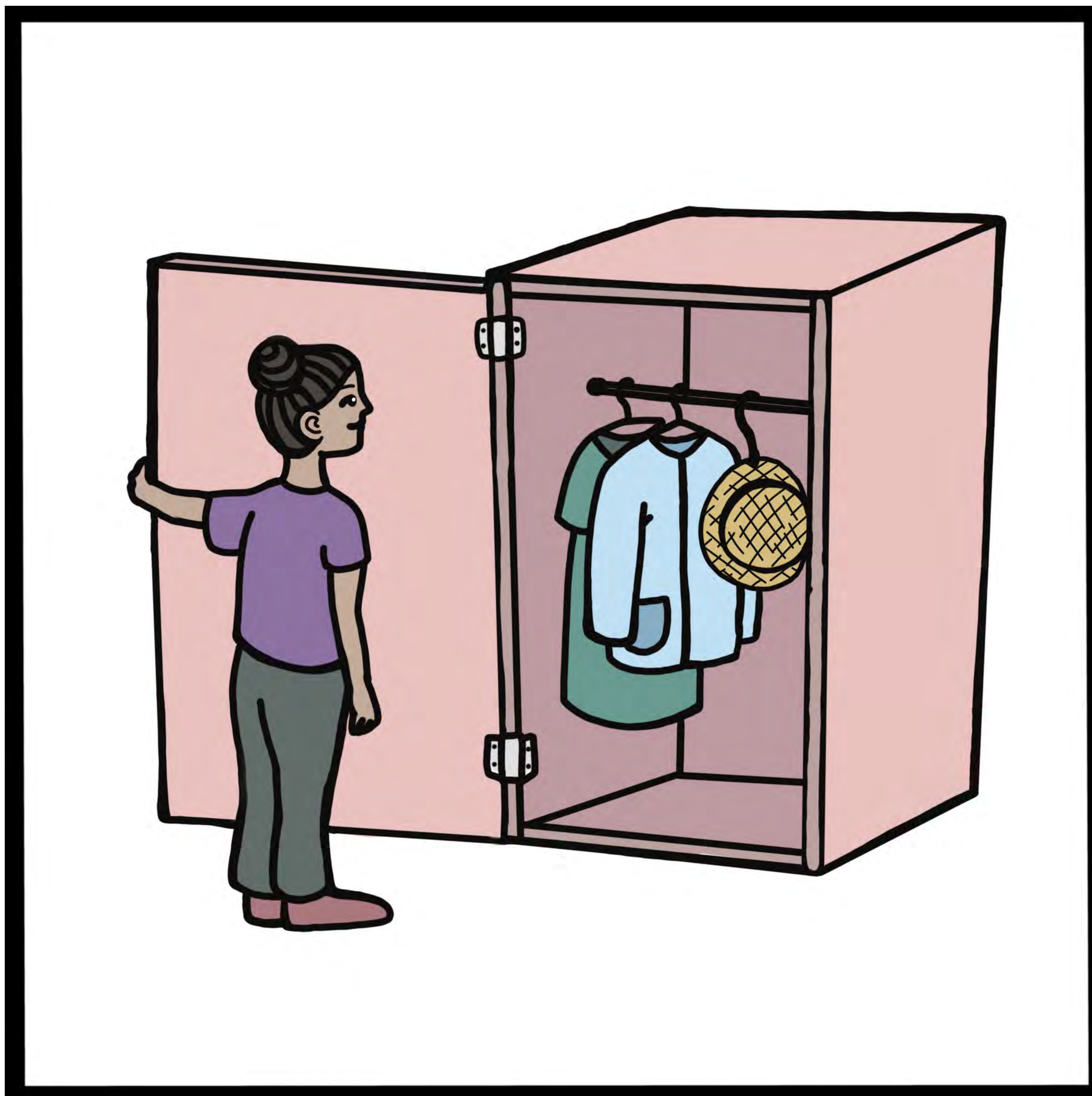
ISOISÄN OLKIHATTU

säv.san. Tapio Rautavaara

1.

Mä tässä kerran ullakolle
yksin kapusin

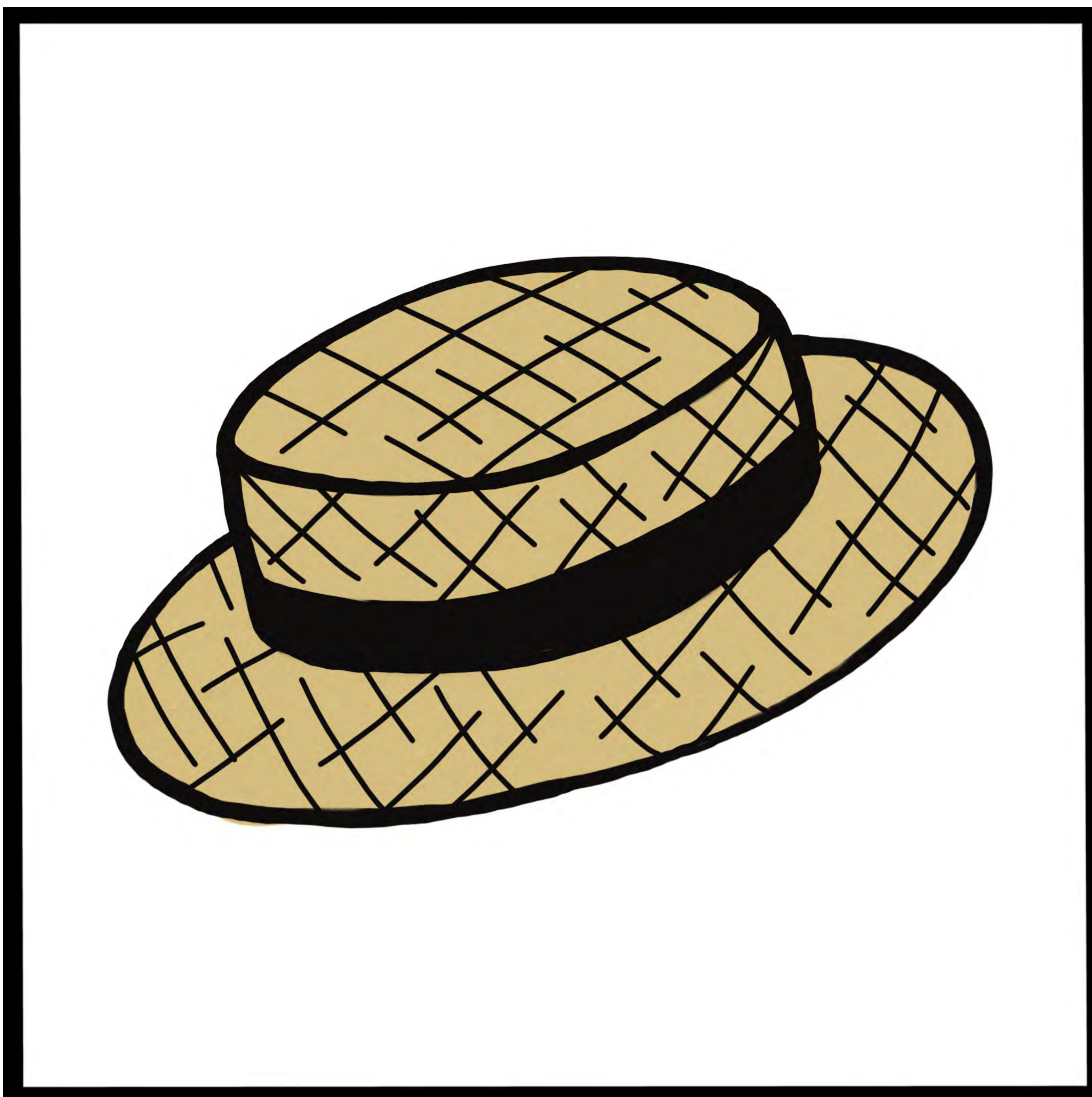

Ja sattumalta vanhan
kaapin siellä aukaisin.

Mä sitä pengoin,
mitä lienen oikein etsinyt.

Niin löysin vanhan olkihatun,
siitä kerron nyt.

2.

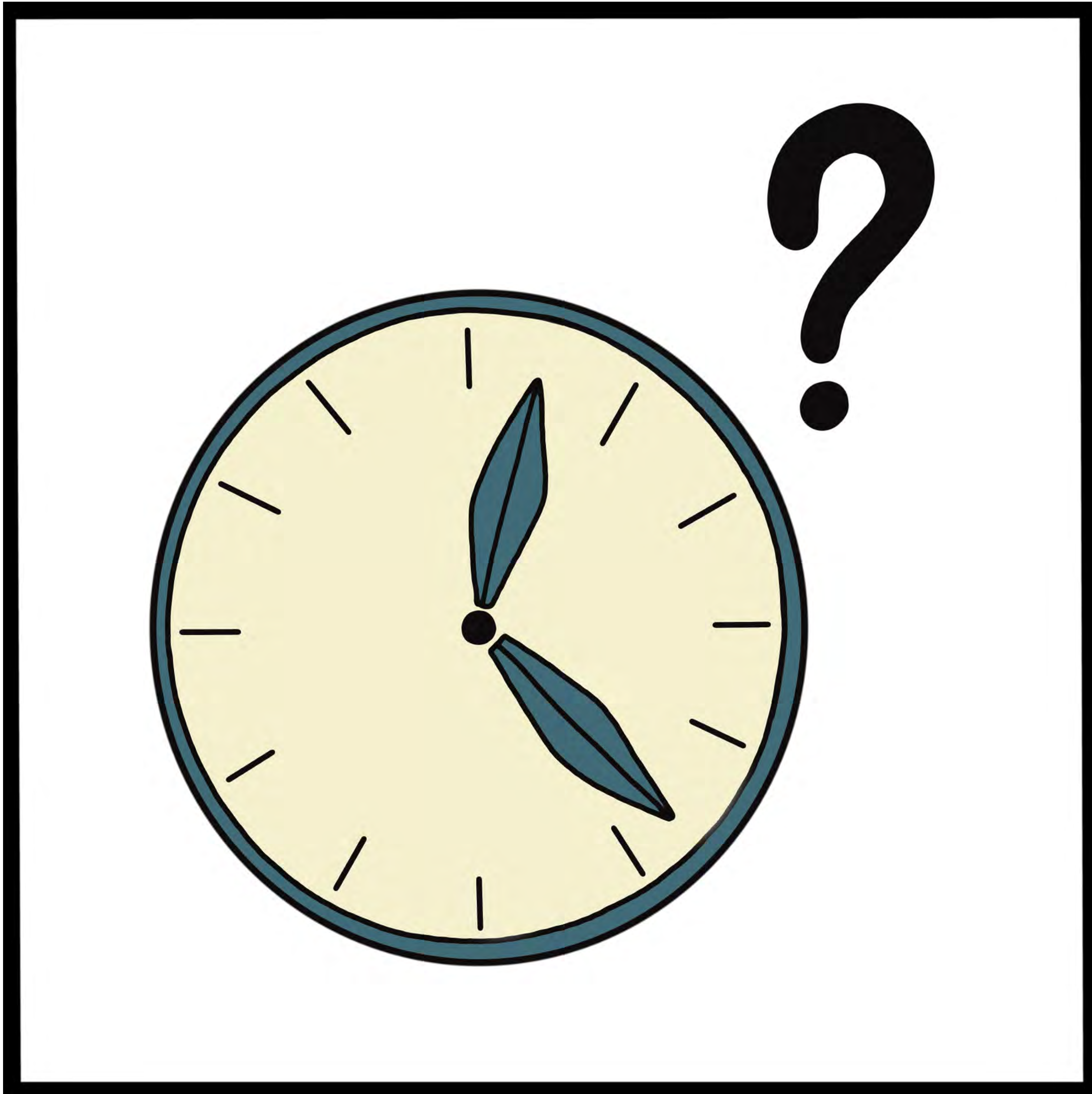

Sen pölystä kun puhdistin
ja sitä kääntelin,

ja ullakolle vanhan arkun
päälle istahdin.

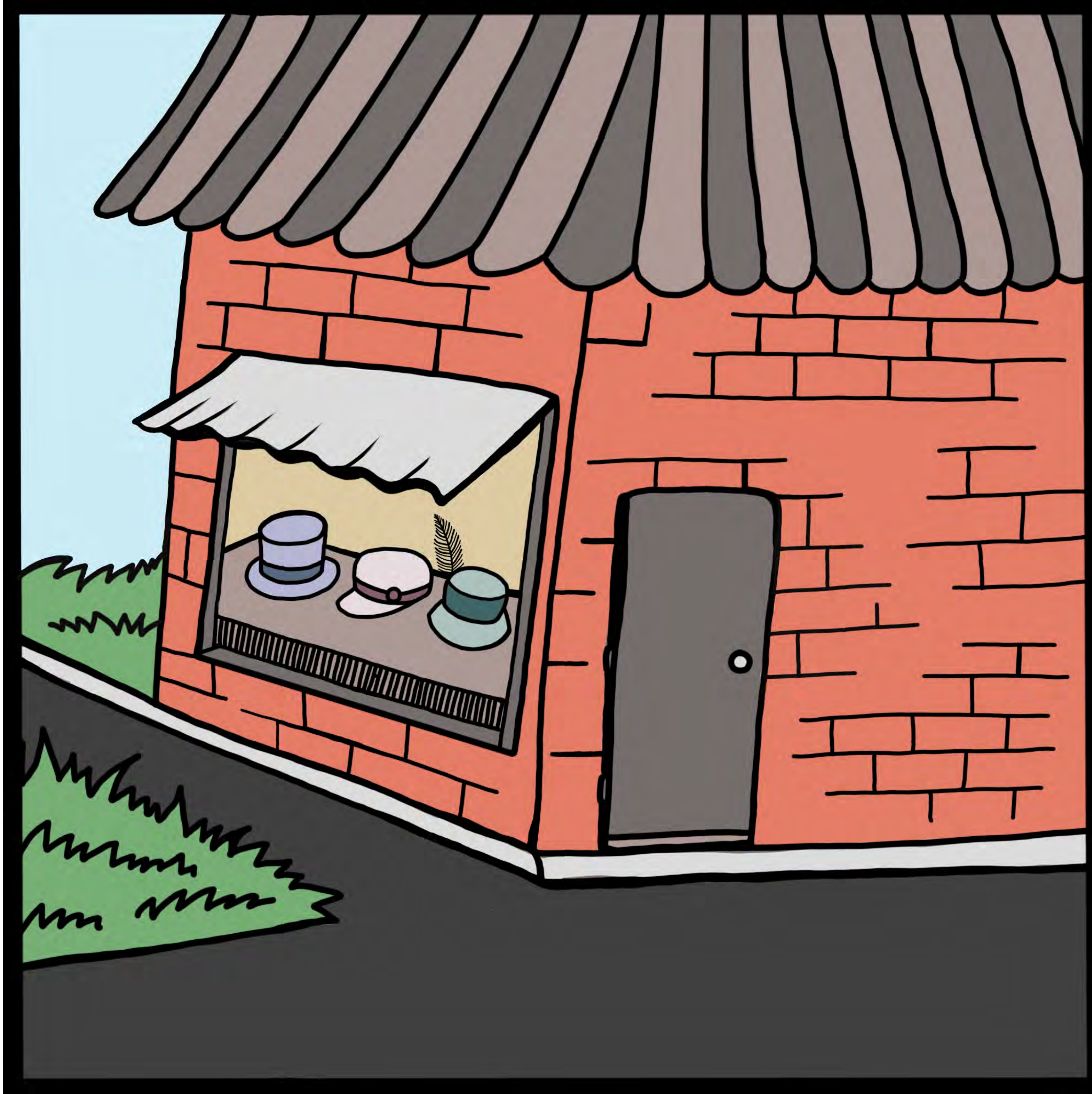
En aikaa tiedä,
miten kauan siinä viivähdin,

Kun isoisän tarinaa
mä hiljaa muistelin.

3.

Oi' kerran pieni
hattukauppa sivukadulla.

Niin pientä kauppaa nykyään
et löydä todella.

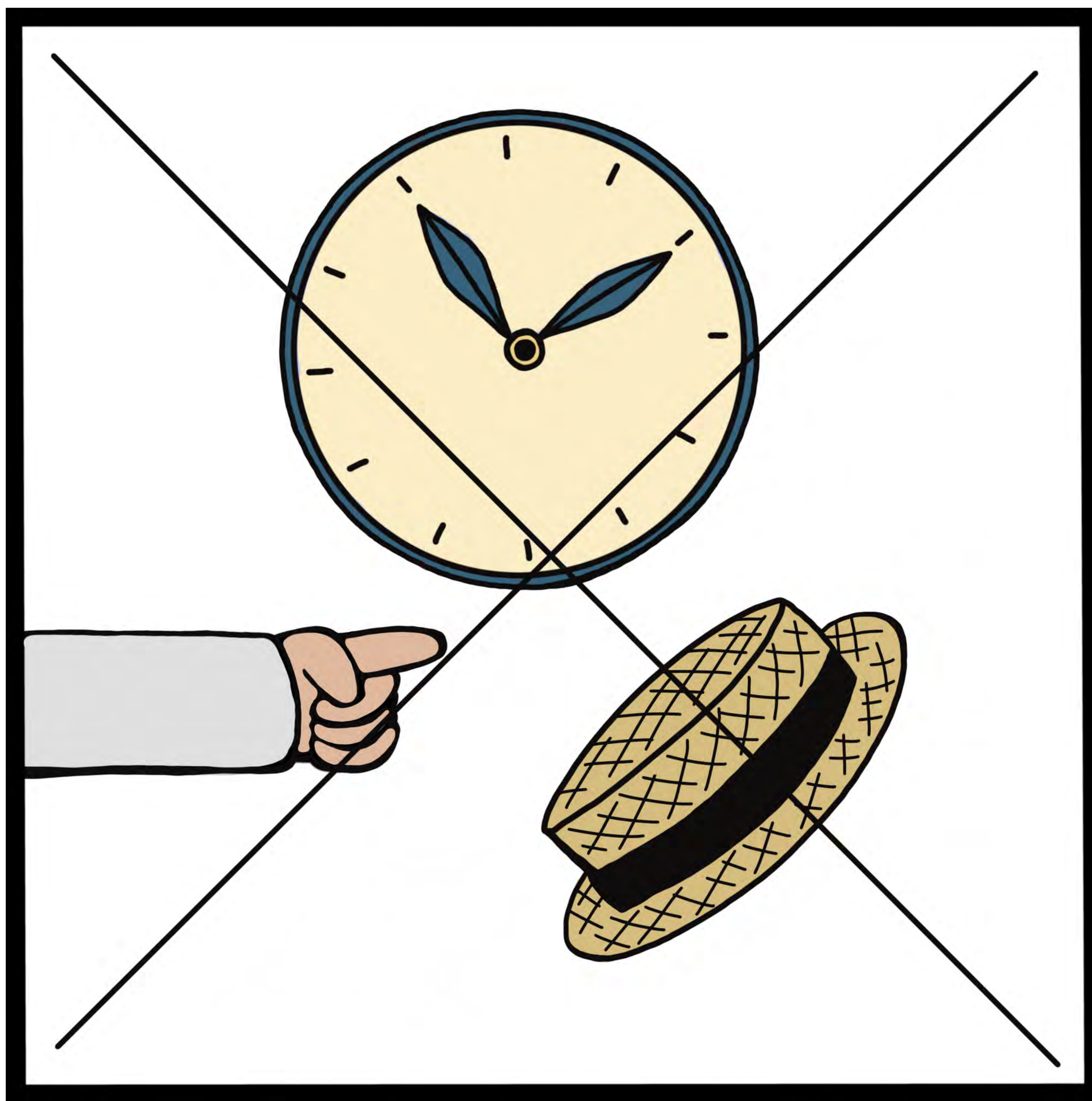
Ja siihen puotiin
isoisä kerran piipahti-.

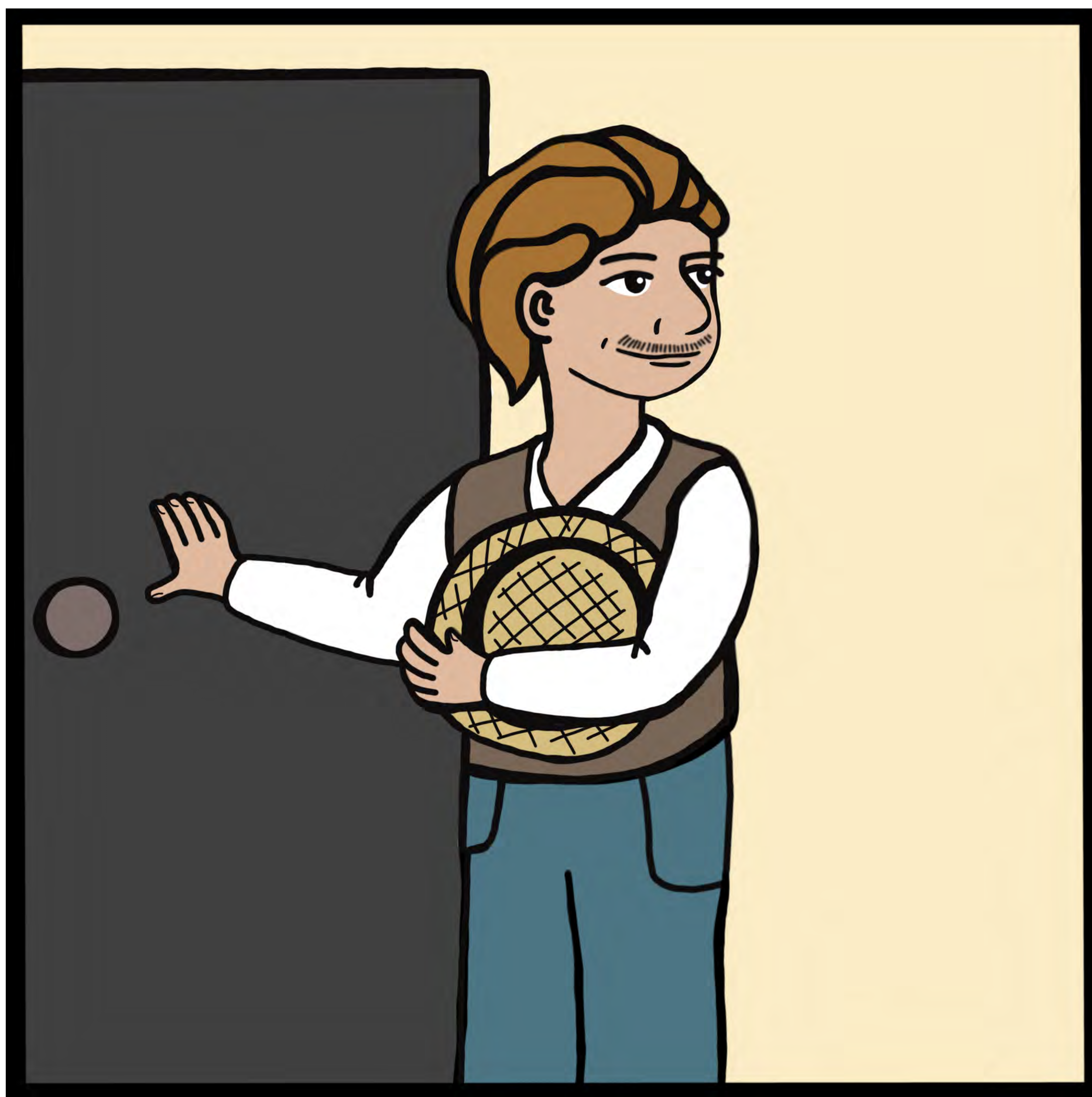
Hän kauan etsi,
olkihatun viimein valitsi.

4.

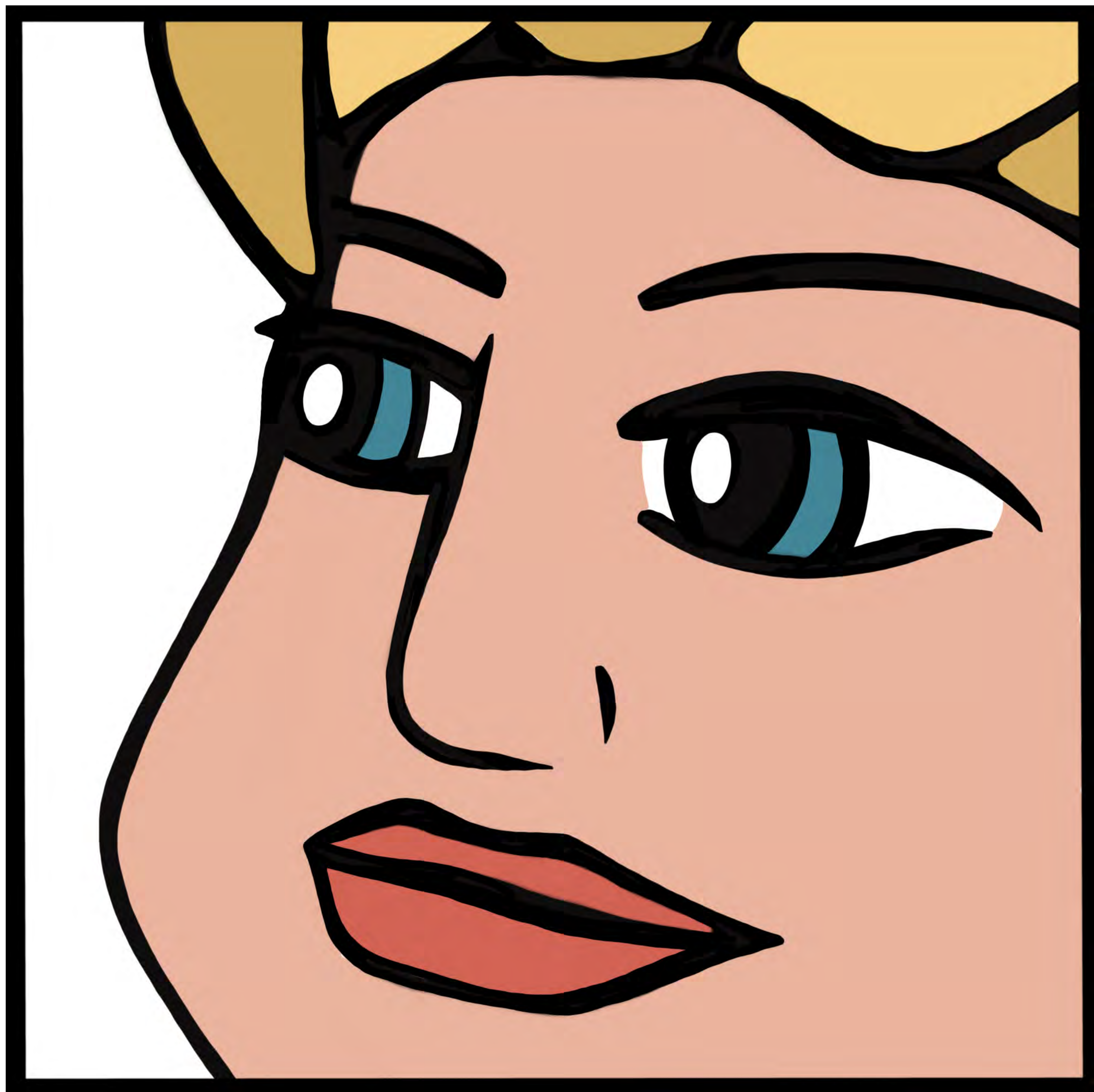

Vaan valinta, se tuskin
siinä aikaa vienyt ois.

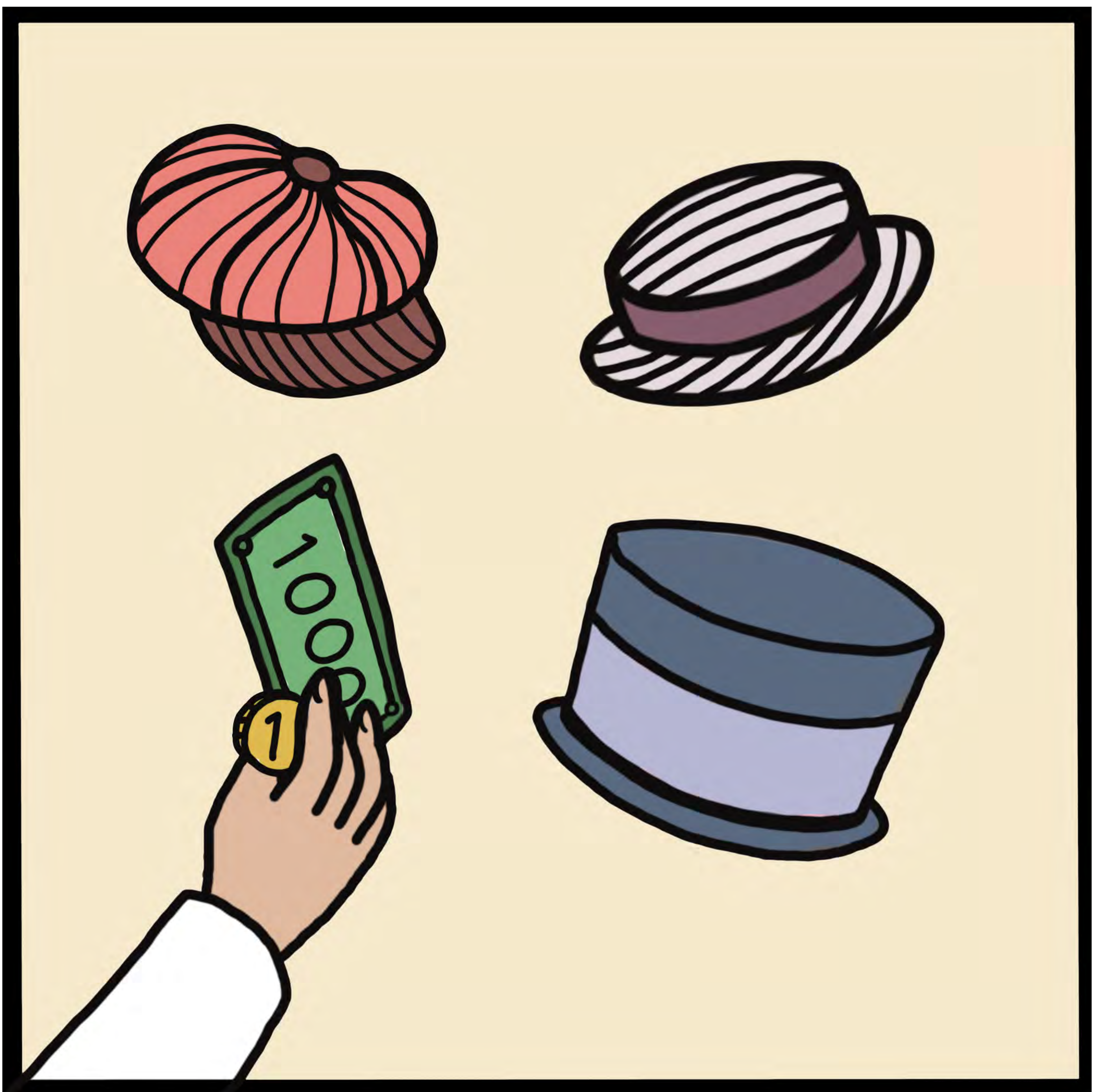

Kas syy on toinen,
hennonnut ei millään
mennä pois.

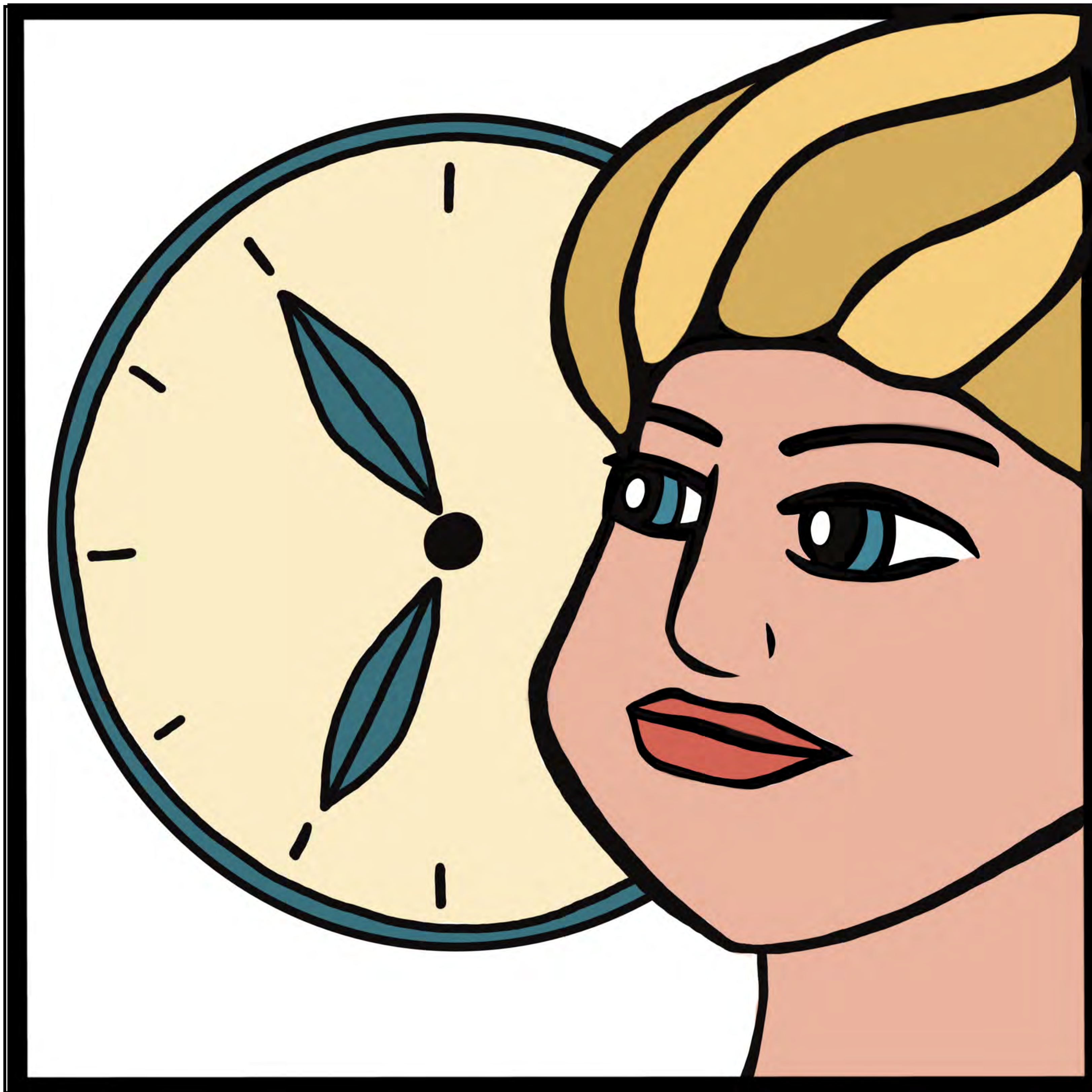
Kun kerran katsoi
myyjättären silmiin sinisiin,

Jo kaikki hatut ostanut
hän kohta olis niin.

5.

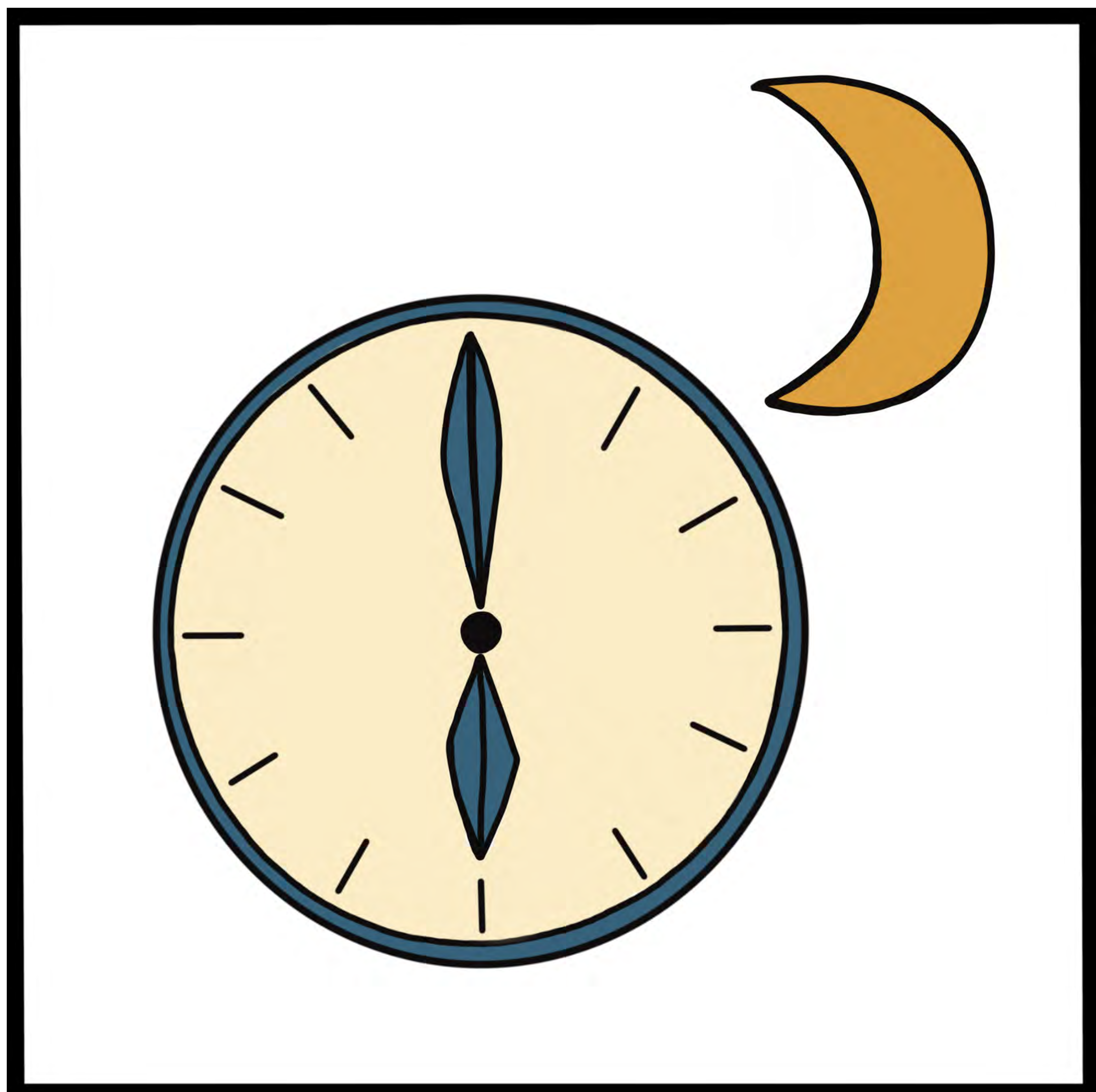

Näin kului aikaa sinisilmäin vuoksi tosiaan.

Nyt romanssi niin kaunis kohta puhkes kukkimaan.

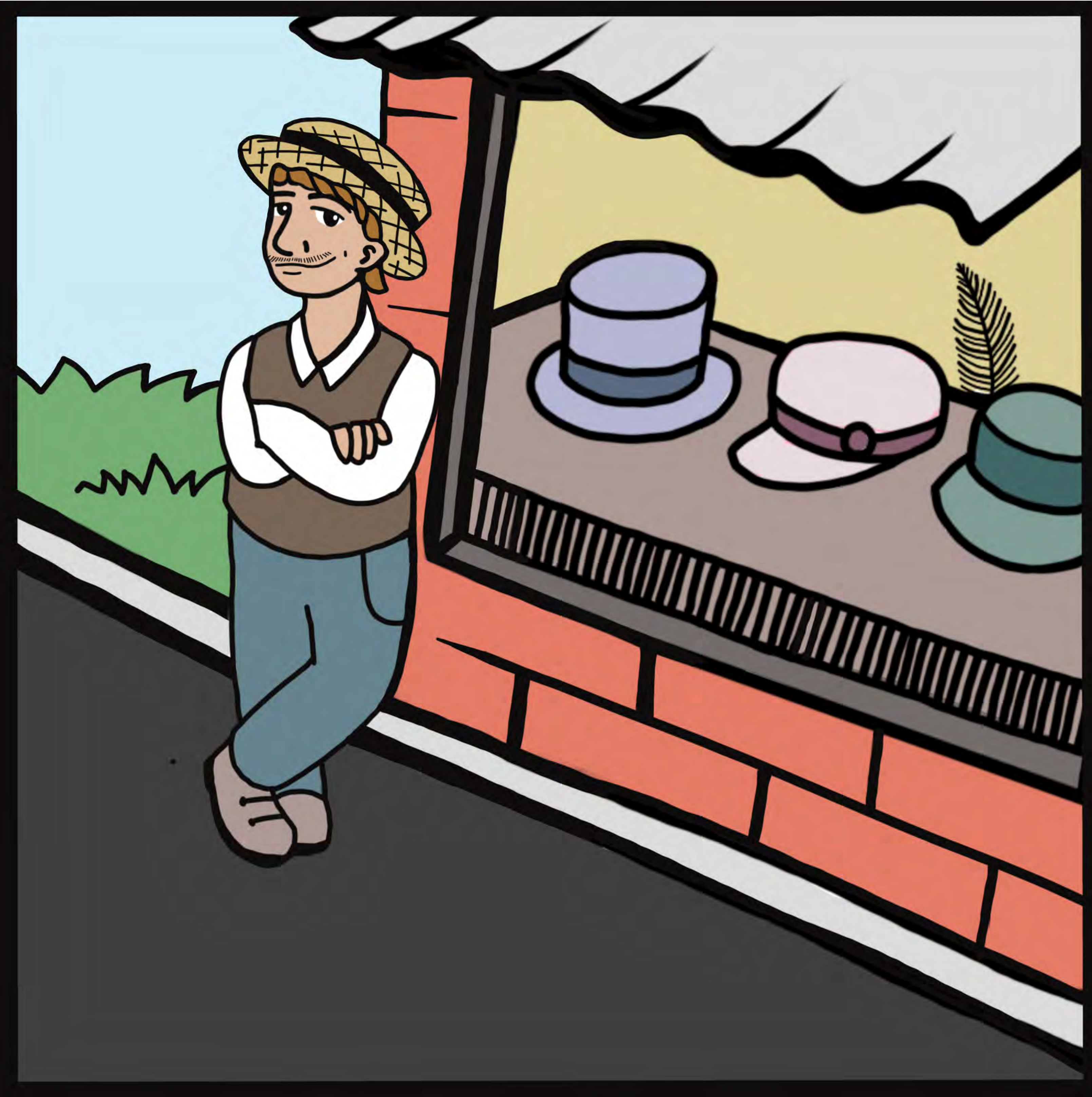
Ja joka päivä iltasin
kun kello tuli kuus,

Nähtiin eräs herrasmies
ja olkihattu uus,

6.

odottavan sulkemista
pienen myymälän,

ja kahden nuoren kulkevan
luo puiston hämärän.

Ei kauniimmin tää satu pieni
päättävä nyt voi,

kun kera syksyn lehtien
hääkellot heille soi.

7.

Näin kuvat kulki muistoissani
hämymys ullakon,

ja mietin kuinka kaunis
sentään ihmiselo on.

Vaan miten vähän jääkään
meistä muistoks tulevain,

Kuin isoisan tarinasta
olkihattu vain.

8.

Mut ehkä ajan tomun alta
joku toinenkin

joskus pienen muiston löytää,
niin kuin minäkin.

Näin isoisän olkihattu
sai mut laulamaan,

ja vanhan kaapin kätköihin
sen laitoin uudestaan.